

***Sygn. akt IX Ka 292/14***

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

***Dnia 21 sierpnia 2014 roku***

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Aleksandra Nowicka

Sędziowie SSO Andrzej Walenta

SSO Jarosław Sobierajski (spr.)

Protokolant stażysta Marzena Chojnacka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Barbary Dryzner

po rozpoznaniu w dniu 21 sierpnia 2014 roku

sprawy ***M. L. oskarżonego o przestępstwa z art. 229 § 1 kk, art. 226 § 1 kk, art. 288 § 1 kk w zw. z art. 57 a § 1 kk***

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 17 kwietnia 2014 roku sygn. akt II K 1626/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że

1. uchyla orzeczenie zawarte w pkt. II,

2. uznaje oskarżonego za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach 2 i 3 aktu oskarżenia, tj. za winnego ciągu dwóch przestępstw z art. 226 § 1 k.k., za które – w myśl art. 91 § 1 k.k. – na podstawie art. 226 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. w pozostałym zakresie tenże wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za II instancję i wydatkami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 292/14

## UZASADNIENIE

***M. L.*** został oskarżony o to, że:

1.w dniu 2 listopada 2013r. około godz. 01:00 w T. w trakcie wykonywania obowiązków służbowych przez funkcjonariuszy policji KP T.st. post. M. S. i st. post. B. B., w związku z pełnioną przez nich funkcją, obiecywał im udzielić korzyści majątkowej o nieokreślonej kwocie w zamian za odstąpienie od wykonania czynności i odwiezienie do domu - ***tj. o czyn z art. 229 § 1 kk***

2. W dniu 2 listopada 2013r. w T. na terenie KP T., przychodni (...) przy ul. (...), (...) przy ul. (...) oraz w trakcie transportu wielokrotnie znieważył st. post. M. S. w trakcie wykonywania obowiązków służbowych, używając wobec niego słów wulgarnych - **tj. o czyn z art. 226 § 1 kk**

3. W dniu 2 listopada 2013r. w T. na terenie KP T., przychodni (...) przy ul. (...), (...) przy ul. (...) oraz w trakcie transportu wielokrotnie znieważył st. post. B. B. w trakcie wykonywania obowiązków służbowych, używając wobec niego słów wulgarnych - **tj. o czyn z art. 226 § 1 kk**

4. W okresie od 1 listopada 2013r. od godz. 21:40 do 2 listopada 2013r. do godz. 01:00 w T. przy ul. (...) na parkingu niestrzeżonym, działając umyślnie, publicznie i bez powodu okazując lekceważenie porządku prawnego uszkodził pojazd marki (...) nr rej. (...), w ten sposób, że wyłamał w pojeździe prawe, zewnętrzne lustro, wgniółł prawe przednie drzwi, lewe tylne drzwi, prawy przedni błotnik oraz wgniółł i wyrwał listwę na podszybiu, czym spowodował straty w kwocie 1200 zł. na szkodę P. Z. - **tj. o czyn z art. 288 § 1 kk. w zw. z art. 57a § 1 kk**

5. W okresie od 1 listopada 2013r. od godz. 18:00 do 2 listopada 2013r. do godz. 05:30 w T. przy ul. (...) na parkingu niestrzeżonym, działając umyślnie, publicznie i bez powodu okazując lekceważenie porządku prawnego uszkodził pojazd marki (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że wybił w pojeździe tylną szybę oraz doprowadził do wgnieceń na masce pojazdu, dachu i tylnej klapy, powodując straty w kwocie co najmniej 500 zł. na szkodę D. I. - **tj. o czyn z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk**

6. W okresie od 1 do 2 listopada 2013r. w T. przy ul. (...) na parkingu niestrzeżonym, działając umyślnie, działając umyślnie, publicznie i bez powodu okazując lekceważenie porządku prawnego doprowadził do uszkodzenia pojazdu marki (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że wygiął wycieraczkę przednią, wgniółł przednie prawe drzwi, czym spowodował straty w kwocie 1000 zł. na szkodę E. O. - **tj. o czyn z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk.**

7. W okresie od 1 listopada 2013r. od godz. 19:00 do 2 listopada 2013r. do godz. 05:30 w T. przy ul. (...) na parkingu niestrzeżonym, działając umyślnie, publicznie i bez powodu okazując lekceważenie porządku prawnego doprowadził do uszkodzenia pojazdu marki (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że wyrwał prawe lustro zewnętrzne, uszkodził grill przedni pojazdu oraz wyrwał zaczep przedniego zderzaka, czym spowodował straty w kwocie 500 zł na szkodę M. H. i B. H. - **tj. o czyn z art. 288 § 1 kk. w zw. z art. 57a § 1 kk**

8. W okresie od 31 października 2013r. od godz. 23:50 do 2 listopada 2013r. do godz. 08:00 w T. przy ul. (...) na parkingu niestrzeżonym, działając umyślnie, publicznie i bez powodu okazując lekceważenie porządku prawnego doprowadził do uszkodzenia pojazdu marki (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że wyrwał prawe lustro zewnętrzne, wgniółł i porysował prawe tylne drzwi oraz wyrwał z zaczepów tylni zderzak, czym spowodował straty w kwocie 1000 zł na szkodę J. B. - **tj. o czyn z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk.**

9. W okresie od 1 listopada 2013r. od godz. 20:00 do 2 listopada 2013r. do godz. 12:30 w T. przy ul. (...) na parkingu niestrzeżonym, działając umyślnie, publicznie i bez powodu okazując lekceważenie porządku prawnego doprowadził do uszkodzenia pojazdu marki (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że wyrwał dwa lusterka zewnętrzne, czym spowodował straty w kwocie 2000 zł na szkodę (...) S.A. - **tj. o czyn z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk**

**Wyrokiem z dnia 17 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Toruniu**, sygn. akt II K 1626/13, wydanym w trybie art. 387 kpk, uznał oskarżonego za winnego:

- popełnienia czynu opisanego w punkcie 1 zarzutów i za to, na mocy art. 229 § 1 kk, orzekł wobec niego karę 10 miesięcy pozbawienia wolności

- popełnienia czynów opisanych w punktach 2 i 3 zarzutów i za to, na mocy art. 226 § 1 kk, orzekł wobec niego kary po 6 miesięcy pozbawienia wolności za każdy z czynów

- popełnienia czynów opisanych w punktach 4 do 9 zarzutów z tym ustaleniem, że stanowią ciąg przestępstw z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 57 a § 1 kk i za to, w myśl art. 91 § 1 kk, na mocy art. 288 § 1 kk w zw. z art. 57 a § 1 kk, orzekł wobec niego karę 1 roku pozbawienia wolności

Na mocy art. 86 § 1 kk i art. 91 § 2 kk w miejsce w/w kar orzekł wobec oskarżonego karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie, na mocy art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk, warunkowo zawiesił na 4-letni okres próby.

Na mocy art. 72 § 2 kk zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody poprzez wpłatę na rzecz: P. Z. - kwoty 1.200 zł, E. O. - kwoty 1.000 zł, M. i B. H. - kwoty 500 zł, J. B. - kwoty 1.000 zł i (...)w W. - kwoty 2.000 zł, w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku.

Zasądził od M. L. na rzecz D. I. kwotę 1.879,90 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 16 kwietnia 2014r.

Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 394 zł tytułem opłat i obciążył go kosztami sądowymi w kwocie 550 zł.

Wyrok ten zaskarżył **w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego oskarżyciel publiczny**, zarzucając obrazę prawa materialnego, tj. art. 91 § 1 kk poprzez jego niezastosowanie w stosunku do czynów opisanych w pkt II i III aktu oskarżenia, choć popełnione zostały one przez oskarżonego w ten sam sposób, w tym samym miejscu i czasie oraz oba wyczerpują znamiona występku z art. 226 § 1 kk popełnionego na szkodę różnych osób.

Wskazując na powyższe, skarżący domagał się zmiany pkt II zaskarżonego wyroku poprzez uznanie oskarżonego za winnego popełnienia czynów z pkt 2 i 3 aktu oskarżenia po przyjęciu, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 226 § 1 kk i wymierzenie za to, na podstawie art. 91 § 1 kk, na mocy art. 226 § 1 kk, kary 6 miesięcy pozbawienia wolności i utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy w pozostałej części.

### **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Apelacja oskarżyciela publicznego okazała się zasadna.

Aprobując poczynione w sprawie ustalenia faktyczne, stwierdzić należało, iż skarżący trafnie zarzucił, że pomimo prawidłowego orzeczenia co do winy w zakresie czynów zarzucanych oskarżonemu, sąd I instancji błędnie uznał, że dopuścił się on jedynie jednego ciągu przestępstw (z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk) i trzech odrębnych czynów, w tym dwóch występków z art. 226 § 1 kk, które nie wykazywały prawnie relewantnych powiązań ze sobą, które winny znaleźć odzwierciedlenie w ich kwalifikacji prawnej i wymierzył mu za każdy z nich odrębną karę. Opisana wadliwość wyroku stanowiła wprawdzie konsekwencję uwzględnienia złożonego przez oskarżonego wniosku zawierającego rozstrzygnięcia - tak co do kwalifikacji prawnej, jak i orzeczonych kar - uzgodnione z prokuratorem, jednakże okoliczność, że zaskarżony wyrok zapadł w trybie art. 387 kpk nie zwalniała sądu meriti od dokonania kontroli zgodności zaproponowanych w nim rozstrzygnięć z wymogami prawa materialnego. Skoro prawidłowa analiza okoliczności popełnienia poszczególnych czynów pod kątem przesłanek wskazanych w art. 91 § 1 kk prowadziła do wniosku, że oskarżony popełnił w warunkach ciągu przestępstw zarówno przestępstwa z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk, opisane w pkt od IV do IX aktu oskarżenia, jak i przestępstwa z art. 226 § 1 kk z pkt II i III aktu oskarżenia, powielając prawną ocenę jego czynów zawartą we wniosku, sąd meriti dopuścił się obrazy przepisu prawa materialnego wskazanego w apelacji.

Zważywszy na powyższe - uchylivszy rozstrzygnięcie zawarte w pkt II zaskarżonego wyroku - uznając oskarżonego za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w pkt 2 i 3 aktu oskarżenia, sąd odwoławczy ustalił, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 226 § 1 kk i wymierzył mu za ich popełnienie - po myśli art. 91 § 1 kk - na podstawie art. 226 § 1 kk, jedną karę w wysokości 6 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie sądu odwoławczego kara ta, jako adekwatna do zawinienia oskarżonego i należycie odzwierciedlająca stopień bezprawia zawarty w w/w czynach, a także właściwie

uwzględniająca okoliczności łagodzące i obciążające, wystarczająca będzie do zabezpieczenia celów ukarania wobec niego. Zgodzić się należy z prokuratorem, że kara w tej wysokości stanowi adekwatną reakcję karną na dwa wyżej wymienione, popełnione w tym samym miejscu i czasie, w istocie przy okazji tej samej interwencji prowadzonej przez dwóch policjantów, czyny oskarżonego.

Zastrzeżeń sądu odwoławczego, podobnie, jak i skarżącego, nie budziły pozostałe rozstrzygnięcia - w tym o karze łącznej i zastosowaniu instytucji przewidzianej w art. 69 kk - zawarte w ramach „orzeczenia o karze”. Kara łączna w wysokości 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności należyście uwzględnia ścisły związek między występками z art. 226 § 1 kk. Zważywszy na charakter związków pomiędzy pozostałymi czynami, ich liczbę i fakt, że jeden z nich skierowany był również przeciwko innemu dobru prawnemu niż mienie, kara ta – nawet, mając na uwadze, że po dokonanej zmianie wyroku możliwe było wymierzenie jej w granicach od 1 roku pozbawienia wolności (najniższa z kar) do 2 lat i 4 miesięcy, a nie 2 lat i 10 miesięcy (ich suma) – nie może żadną miarą być uznana za rażąco surową w rozumieniu art. 438 pkt 4 kpk.

Po dokonanych zmianach faktyczna dolegliwość wynikająca z zaskarżonego wyroku nie przekraczała tej, którą poddając się odpowiedzialności w trybie art. 387 kpk, zgodził się ponieść oskarżony (vide jego oświadczenie z rozprawy apelacyjnej – k. 203).

Sąd odwoławczy nie dopatrył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylecia wyroku z urzędu, dlatego też w pozostałym zakresie należało utrzymać go w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk, sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego od zapłaty wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym, obciążając nimi Skarb Państwa, mając na uwadze to, że to nie jego postawa przyczyniła się do wszczęcia postępowania odwoławczego.